

SINDIKAT MEDICINSKIH SESTER
FLORENCE PERGAM

sindikat/C

Ljubljana, 27.7.2018

IZJAVA ZA JAVNOST GLEDE PROGRAMA OTROŠKE KARDIOKIRURGIJE

Spoštovani člani in članice, ter zainteresirana javnost,

Spodaj podpisani sindikati, ki v UKCL združujemo preko 5000 od skupno 8000 zaposlenih, z zaskrbljenostjo spremljamo reševanje problematike programa otroške kardiokirurgije, nad načinom reševanja pa smo skrajno razočarani. Dne 25.7.2018 se je v UKCL odvil sestanek, katerega namen je bil po našem razumevanju seznaniti zaposlene v UKCL s potekom reševanja težav programa otroške kardiokirurgije. Za ta sestanek smo sindikati izvedeli en dan pred samim sestankom, čeprav bi po našem prepričanju morali biti v priprave vključeni že v zgodnejših fazah. Na tem »spoznavnem« sestanku so bili prisotni kadri tako s strani vodstva UKCL, kot s strani vodstva novoustanovljenega Nacionalnega inštituta za otroške srčne bolezni (v nadaljevanju NIOSB). Na žalost ugotavljamo, da smo po tem sestanku oz. razpravi, ki je sledila uvodnemu delu, odšli brez konkretnih odgovorov, z več vprašanji kot smo jih imeli predhodno in se enostavno ne moremo strinjati z načinom reševanja težav, ki ga je ubralo Ministrstvo za zdravje. Kot posledico takšnega pristopa smo sindikati morali nasloviti javnost in tako zagotoviti, da so vsi državljani in državljanke ustrezno obveščeni.

Sindikati primarno menimo, da je pristop, ubran s strani MZ, da reši tako kompleksno in več let prisotno težavo, kot je program otroške srčne kirurgije, popolnoma zgrešen in napačen. Enostavno se ne moremo strinjati, da se ustanova, kot je UKCL, ki je lahko v marsikaterem pogledu zgled podobnim institucijam, začne drobiti na način, kot se to počne sedaj. Trenutno naj bi postopek potekal tako, da naj bi v prostorih UKCL, kot neke vrste tumor nastal nov javni zavod, to je NIOSB, ki naj bi od UKCL prevzel zaposlene, »najel« prostore, dal nekaterim zaposlenim drage podjemne ali druge pogodbe in tako zaobšel sistem plač v javnem sektorju, ter hkrati dobival vso podporo s strani podpornih služb UKCL. Na tem mestu je seveda racionalno vprašanje zakaj? Zakaj Ministrstvo za zdravje ni bilo sposobno v 12 letih zagotoviti pogojev za stabilno, kakovostno in učinkovito izvajanje programa, ki bi poskrbel za najbolj ranljivo skupino naše populacije? Zakaj so s strani ministrstva za zdravje v zadnjih 8 letih v UKCL zamenjali 6 generalnih direktorjev in na ta način povzročali kaos v največji in kljub temu lahko rečemo najboljši zdravstveni ustanovi v regiji? Zakaj niso bili na vladni strani sposobni zagotoviti, da bi se pravočasno za program otroške srčne kirurgije izobrazilo nekaj specialistov, ki bi tako ohranili program pri življenju? Zakaj se sedaj poskuša razkrojiti UKCL z ustanavljanjem novega inštituta, ki bo lahko povod za nove zavode znotraj že obstoječega zavoda in to ravno v trenutku, ko je UKC Ljubljana po nenadnem in očitno »orkestriranem« odhodu treh

SINDIKAT MEDICINSKIH SESTER
FLORENCE PERGAM

sindikat/C

otroških kardiologov z mukami uspel zagotoviti vse potrebno za uspešno in celostno izvajanje programa otroške srčne kardiologije, kar so priznali celo prisotni predstavniki NIOSB? Predvsem pa je nujno na mestu vprašanje, zakaj je potrebno ustanavljati nov pravni subjekt za opravljanje dejavnosti, ki jo je že izvajal UKCL, ob dejstvu, da naj bi podporne storitve NIOSB in prostore zagotavljal UKCL, da naj bi NIOSB prevzel zaposlene iz UKCL, da gre za javni zavod s področja zdravstva, ki ga zavezujejo enaki predpisi s področja delovanja javnih zavodov, javnih naročil, plač itd.? V čem je dodana vrednost takšnega pristopa in zakaj ni mogoče takšnega programa opravljati znotraj UKCL z enakimi metodami, kot jih predlagajo pobudniki novo formiranega instituta na čelu s prof. Gregoričem?

Na omenjenem sestanku se je, kot že povedano, tako na strani zaposlenih kot tudi sindikatov ob takšnem pristopu reševanja sicer ozko usmerjene problematike, odprlo nemalo vprašanj, ki zadevajo konkretne pomisleke prevzemanja objektivne odgovornosti za strokovne napake, nabavo in porabo potrošnega materiala, servisiranje medicinske opreme, dodatnih storitev, najem prostorov, medsebojno interdisciplinarno sodelovanje na področju zdravljenja, kritje stroškov zdravljenja in ne nazadnje tudi enoten plačni sistem ter plačilo sodelavcev, ki bodo delo na NIOSB opravljali. Poudarjena je bila želja, pripravljenost in prizadevanje zaposlenih za razreševanje problematike otroške kardiologije in kardiokirurgije, vendar na konkretna vprašanja ni bilo konkretnih odgovorov, izražena pa je bila zaskrbljenost in nasprotovanje temu, da bi zavod znotraj zavoda prevzemal zaposlene iz UKCL, iz enot, ki so same že danes kadrovsko močno podhranjene, še vedno brez dorečenih kadrovskih standardov in normativov in kompetenc, na kar že dlje časa opozarjamo, ter da bi se z nekimi obvodi obšel enotni plačni sistem in v okviru javnega zdravstva naredila »kasta« bolj pomembnih in manj pomembnih javnih uslužbencev.

Na sindikalni strani absolutno podpiramo prizadevanja, da se program otroške kardiokirurgije obdrži v Republiki Sloveniji in nikakor ne dvomimo v iskrenost prof. Gregoriča pri njegovi nameri po zagotovitvi čim boljše in varne obravnave otrok. Prav tako menimo, da se z reševanjem že močno zamuja, vendar se nam trenutni pristop k reševanju ne zdi pravilen, prej škodljiv, tako za program, kot tudi za zdravstveni sistem nasploh. Verjamemo, da je prof. Gregorič prava oseba, ki lahko vnese stabilnost v ta program in poskrbi, da se program ponovno vzpostavi, sposoben kader zaposli in opravlja najtežje posege, pa vendar bi se to lahko zgodilo v UKCL in ne bi bilo potrebno vznemirjati javnosti z ad hoc rešitvami, za katere se izkazuje, da niso domišljene. Naši pomisleki so, da bi takšna zgodba pomenila razkroj javnega zdravstva in posledično dražje storitve za vse državljane in državljanke, ter izgubo pomena UKCL kot vrhunskega centra za izobraževanje in strokovno izpopolnjevanje. Upamo, da na strani politike obstaja razum in volja, da se zadeve ponovno premisli in čim prej najde rešitve, ki bodo postavile temelje za dolgoročno uspešno izvajanje programa. Dobre in pravilne rešitve so lahko tudi referenca za vse ostale »programe« znotraj zdravstvenega sistema ali kar celotno dejavnost zdravstva. Kot pa je bilo na samem zboru s strani vodstva NIOSB rečeno, naj prevlada slogan »kjer se le hoče, se lahko«.

SINDIKAT MEDICINSKIH SESTER
FLORENCE PERGAM

sindikat

Namen tega dopisa je zato predvsem opozoriti na odprta vprašanja ustreznosti, racionalnosti in (ne)dorečenosti v zvezi z razreševanjem programa otroške kardiokirurgije. Zmeda z ustanovitvijo posebnega inštituta in vsiljevanje nedorečenih rešitev bi namreč povzročila še več preglavic predvsem na škodo tistih, ki morajo biti prva skrb pri iskanju dolgoročnih rešitev za program, to so otroci, ki potrebujejo takšno zdravljenje.

S spoštovanjem,

Sindikat Kliničnega centra Ljubljana

Predsednik, Vladimir Lazič l. r.

SPUKC – sindikat zdravstva Slovenije

Predsednik, Damir Janekovič l. r.

Sindikat delavcev v zdravstveni negi Slovenije – enota UKCL

Predsednica, Saša Kotar l. r.

Sindikat sevalcev Slovenije - PERGAM

Predsednik, Robert Kokovnik l. r.

FLORENCE – sindikat medicinskih sester PERGAM

Predsednik, Miha Benet l. r.

V vednost po elektronski pošti:

- g. Brane Dobnikar, v.d. direktorja NIOSB
- g. Aleš Šabeder, generalni direktor UKCL
- ga. Blanka Česnik Wolf, Pomočnica GD za pravno upravne zadeve
- Politične stranke izvoljene v DZ (SDS, LMŠ, SD, Levica, Desus, SNS, SMC, NSi)
- zainteresirana javnost preko objav na spletni strani sindikatov